

Arbitrarietats

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

EL BRILLANT Catedràtic d'economia Política i Hisenda Pública de la UB, Josep Lluís Sureda, ha qüestionat unes notables arbitrarietats en la política de la UE. En relació als rescats de Grècia, s'han notat grans mancances de govern de l'Eurogrup: una institució que practica una actitud "informal", notablement poderosa, però que no fa tractats públics ni regulacions a la UE. La transparència és nul·la i, per tant, ho són les regulacions de comptes. Les decisions són arbitràries, de manera que Grècia ha mantingut el seu estat en tres rescats econòmics, al marge del seu

govern. L'Eurogrup es limita a la seva actitud "informal" en raó que, assegura, no pot considerar-se com una part de "les institucions, les corporacions, les oficines i agències de la UE". Encara més: l'Eurogrup no aixeca actes de les seves reunions, la seva confidencialitat és necessàriament interna en les reunions d'ordre "tècnic". Tot plegat resulta que l'Eurogrup ha acumulat el poder i la prepotència que exerceix. Si Grècia ha patit aquella prepotència, l'acumulació del seu poder, donades aquestes situacions més que irregulars, cal exigir la necessitat de revisar aquestes ar-

bitrarietats. Alemanya no està disposada sinó a les mateixes polítiques monetàries i polítiques fiscals rigoroses. Per contra, Mario Draghi, president del BCE, va remarcar recentment les propostes polítiques de la Xina, partidària que la política monetària sola no pot conduir al creixement i que, per contra, són importants les polítiques tributàries i de despesa pública que afavoreixen el creixement. Cal remarcar que, contra les polítiques alemanyes actuals, els salaris en són els més baixos dels darrers cinc anys. Per tant, bancs i economistes haurien de proposar increments de salaris més elevats. Ara mateix, però, Alemanya esdevé l'àrbitre d'Europa, principalment en el conjunt dels països de l'euro. La seva política –que exigeix el ministre de finances Wolfgang

Schäuble–no permetre les normes de la contenció del dèficit i, de manera paral·lela, no permetre reduir els deutes per països com el nostre. El futur d'Europa no tindrà esperances sinó, per contra, polítiques d'austeritat i superàvits alemanys. Per tant, caldria limitar els superàvits

proximitat a les seves eleccions, amb temors dels populismes euròfobs. A Espanya la Merkel voldria reformes com les retallades de les nostres investigacions i les universitats que, per la seva opinió, afirma, no són beneficioses per a la competitivitat del país. Un fons euro-

Mario Draghi afirma que a Europa són importants les polítiques tributàries i de despesa pública que afavoreixen el creixement

alemanys, plans d'inversions i el relaxament de les exigències fiscals en països com el nostre. Però el ministre alemany sona a Wolf+Gang. Traduïu. Ara, la Sra. Merkel planteja crear un pressupost i un Ministre per a l'Eurozona. El motiu rau en la

peu, assegura, seria suficient. Un Fons Monetari d'Europa intergovernamental que s'estalviaria qualsevol transferència de sobirania a Brussel·les. Aleshores, les dites arbitrarietats esdevenen potencia única. Seria la destrucció de la UE.